

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради ДФ 41.884.116 (ID – 16249)
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії	Андрій Шаронов
	(власне ім'я, прізвище здобувача (ки))
1979 року народження, громадянин	України
	(назва держави, громадянином якої є здобувач (ка))
освіта вища: закінчив у 2013 році	Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова
	(найменування закладу вищої освіти)
за спеціальністю (спеціальностями)	«Правознавство»
	(за дипломом)
працює: перший заступник начальника Департаменту	Департамент кіберполіції Національної поліції України, м. Київ
	(посада) (місце основної роботи, підпорядкування, місто)
виконав акредитовану освітньо-наукову програму	Право
Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом	Одеського державного
	(повне найменування закладу)
університету внутрішніх справ від «02» липня 2026 року № 255, у складі:	
(вищої освіти (наукової установи), підпорядкування (у родовому відмінку), місто)	
Голови разової спеціалізованої вченої ради -	Володимир Пядишев доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального аналізу та інформаційних технологій Одеського державного університету внутрішніх справ.
Рецензентів -	Ганна Форос кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри кримінального аналізу та інформаційних технологій Одеського державного університету внутрішніх справ; Наталія Домброван кандидат юридичних наук, доцент, начальник відділу організації наукової діяльності Одеського державного університету внутрішніх справ.
Офіційних опонентів -	Ольга Ковальова доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри державно-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та соціального менеджменту Донецького державного університету внутрішніх справ; Едуард Рижков кандидат юридичних наук, професор, професор кафедри інформаційних технологій Дніпровського державного університету внутрішніх справ.
	(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

на засіданні «08» вересня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня
доктора філософії з галузі знань **08 Право**
(галузь знань)

Андрію Шаронову

(власне ім'я, прізвище здобувача (ки) у давальному відмінку)

на підставі публічного захисту дисертації «Протидія кіберзагрозам
Національною поліцією України: організаційно-правовий аспект»
(назва дисертації)

за спеціальністю (спеціальностями) **081 – Право**

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) відповідно до Переліку
галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка
здобувачів вищої освіти)

Дисертацію виконано в **Одеському державному університеті внутрішніх справ**
(найменування закладу вищої освіти (наукової установи), підпорядкування, місто)

Науковий керівник **Дмитро Швець доктор юридичних наук, професор,
заслужений працівник освіти України, ректор Львівського
державного університету внутрішніх справ**
(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, що містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, які виконують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для галузі знань 08 Право.

Здобувач має 9 наукових публікацій за темою дисертації, з них 6 статей у наукових фахових виданнях України, 3 тези доповідей на науково-практичних конференціях.

1. Шаронов А.П. Трудові функції оперуповноваженого в парадигмі ІЛР: нормативно-практичні описи та кіберкомпонент. Юридичний бюлетень. № 37. 2025. С. 97-106.

2. Шаронов А.П. Інтероперабельність у кібербезпеці: виклики, підходи та перспективи. Морська безпека та оборона. № 2 (6). 2025. С. 106-115.

3. Шаронов А.П. Міжнародні правові стандарти протидії кіберзагрозам: імплементація та розвиток цифрової стійкості в правовій системі України. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. № 6. 2025. С. 119-128.

4. Шаронов А.П. Протидія кіберзагрозам Національною поліцією України: нормативно-правові засади та процесуальна допустимість AI-даних. Юридичний бюлетень. № 39. 2025. С. 147-155.

5. Шаронов А.П., Самойлов С.В., Крайнічук (Шелепало) Г.В. Організаційно-правовий аспект використання відбитку браузера для заходів кіберзахисту. Наше право. № 1. 2026. С. 42-52.

6. Шаронов А.П., Виходець Ю.О., Плахотнюк О.В. Криптоактиви як інструмент обходу санкцій у системі кіберзагроз: блокчейн-аналітика, регуляторно-правові рамки та українська практика. Юридичний бюлетень. № 41. 2026. С. 120-136.

У дискусії взяли участь та висловили зауваження:

Ольга Ковальова доктор юридичних наук, доцент.

Загалом, позитивно оцінюючи представлену для захисту роботу, підходи та висновки, які зроблені автором за результатами дисертаційного дослідження, треба зазначити, що як і кожна робота такого масштабу, вона охоплює коло дискусійних питань, які не можуть залишатися поза їх критичним аналізом. Окремі пропозиції мають дискусійний характер.

1. Дискусійним видається запропоноване у дисертації авторське розуміння інтегрованості у сфері кібербезпеки як системної спроможності технічних, організаційних, процедурних і нормативних компонентів різних суб'єктів забезпечувати узгоджену, безпечну та безперервну взаємодію. Такий підхід загалом заслуговує на підтримку, оскільки відповідає сучасній логіці побудови інтегрованих систем кібербезпеки. Водночас у роботі доцільно було б докладніше розмежувати запропоноване поняття із суміжними категоріями, що використовуються у праві Європейського Союзу, зокрема з поняттями функціональної сумісності, обміну інформацією та рамкової моделі сумісності. Це дозволило б чіткіше визначити місце авторської дефініції у системі національного законодавства України та правового доробку Європейського Союзу.

2. У дисертації запропоновано концептуальну модель організаційно правового механізму протидії кіберзагрозам у діяльності Національної поліції України, побудовану як послідовний цикл взаємопов'язаних дій: запобігання, моніторинг, виявлення, первинне реагування, оцінювання та пріоритизація, координація, фіксація й збереження цифрових даних, розслідування, процесуальне оформлення, аналіз досвіду та вдосконалення практик. Зазначена модель є науково обґрунтованою та має очевидну практичну цінність. Водночас дискусійним залишається питання її нормативної реалізації, зокрема визначення того, які елементи цієї моделі мають бути закріплені на рівні закону, які – на рівні підзаконних нормативно-правових актів, а які – у внутрішніх організаційно-розпорядчих документах Національної поліції України.

3. Позитивної оцінки заслуговує запропонований у дисертації підхід щодо процесуалізації результатів функціонування систем штучного інтелекту через механізм судової експертизи. Такий підхід відповідає потребі забезпечення перевірюваності, відтворюваності та процесуальної надійності цифрових даних. Водночас додаткової аргументації потребує питання критеріїв перевірки достовірності алгоритмів штучного інтелекту, порядку підтвердження їхньої

валідації, а також визначення процесуального статусу алгоритмічних висновків у випадках застосування різних моделей машинного навчання у кримінальному провадженні.

Едуард Рижков кандидат юридичних наук, професор.

Загалом, Високо й позитивно оцінюючи представлену кваліфікаційну роботу, її сучасний драйв, глибину та новаторський підхід, слід звернути увагу на низку дискусійних положень і слабких місць, які потребують додаткового роз'яснення під час публічного захисту:

1. У підрозділі 2.1 дисертант пропонує «Модель 1» (Цифрове Джерело доказу), за якої результати роботи систем штучного інтелекту визнаються електронним доказом за умови наявності «сертифіката достовірності» алгоритму (експертизи). Проте, автор сам справедливо зазначає, що згідно з AI Act ЄС використання ШІ для прогнозування злочинів або профілювання становить неприйнятний ризик. Виникає питання: чи не є запропонована інтеграція ШІ-аналітики безпосередньо у статус доказів занадто радикальною для чинного КПК України? Можливо, в умовах перехідного правового регулювання більш виправданою та безпечною для прав громадян є «Модель 2», де ШІ-дані є виключно оперативно-орієнтуючою інформацією і підставою для НСРД, а не доказом по суті? Прошу дисертанта аргументувати свою позицію.

2. Досліджуючи взаємодію НПУ та CERT-UA (підрозділ 2.3), автор слушно вказує на дилему між «форензичним збереженням доказів» (інтерес поліції) та «відновленням працездатності систем» (інтерес CERT-UA та власника КП). Однак у запропонованих шляхах вдосконалення бракує чіткого правового механізму арбітражу: хто саме (яка посадова особа чи орган) ухвалює остаточне юридичне рішення про знищення цифрових слідів заради негайного відновлення критичної інфраструктури під час війни? Залишення цього питання на рівні «координації» може призвести до правового колапсу на практиці.

3. У підрозділі 2.2 автор пропонує розширити професійний стандарт оперуповноваженого поліції, включивши до нього компетентності з ILP, OSINT, цифрової криміналістики, криптоактивів та взаємодії за стандартами NIS2. Чи не вбачає здобувач ризику того, що покладання такого безпрецедентного обсягу високотехнологічних аналітичних функцій на класичного «оперуповноваженого» призведе до функціонального розфокусування? Чи не доцільніше на рівні організаційно-правового механізму наполягати на жорсткому інституційному розділенні «класичних» оперуповноважених кіберполіції та вузькопрофільних ILP-аналітиків (як це працює в агенціях типу NSA у Великій Британії)?

Зазначені зауваження мають здебільшого дискусійний та рекомендаційний характер. Вони викликані виключно багатогранністю та новизною обраної теми, жодним чином не применшують високої наукової та практичної цінності дисертації і не впливають на загальну позитивну оцінку роботи.

Ганна Форос кандидат юридичних наук, доцент.

Дискусійні положення та зауваження до дисертації.

1. Науково цікавою, проте такою, що потребує додаткової процесуально-правової аргументації, є пропозиція щодо використання результатів систем штучного інтелекту через їх процесуалізацію у форматі судової експертизи та виокремлення алгоритмічної (цифрової) експертизи.

2. Запропонована автором категорія «інтероперабельність у кібербезпеці» має високий потенціал для розвитку організаційно-правового механізму протидії кіберзагрозам, однак потребує подальшої юридичної операціоналізації.

3. З огляду на прикладну спрямованість дисертації та значну кількість положень щодо інституційної спроможності, ефективності реагування й практики міжвідомчої взаємодії, наукову переконливість роботи могло б додатково посилити максимально чітке кількісне визначення емпіричного масиву: періоду дослідження, кількості проаналізованих матеріалів, статистичних масивів, категорій кіберінцидентів та інших показників, якщо їх розкриття не обмежене режимом доступу до відповідної інформації.

Однак, указані недоліки, маючи дискусійний (рекомендаційний) характер, не впливають на загальну позитивну оцінку наукової роботи.

Наталія Домброван кандидат юридичних наук, доцент.

Дискусійні положення та зауваження щодо дисертації.

Позитивно в цілому оцінюючи зміст рукопису дисертації, слід звернути увагу на наявність у ньому низки дискусійних питань, нечіткості і недостатню аргументованість окремих положень, міркувань та висновків автора, зокрема:

1. За результатами проведеного дослідження дисертантом встановлено основні організаційно-правові проблеми діяльності Національної поліції України у сфері протидії сучасним кіберзагрозам потребує додаткового уточнення, які саме шляхи їх вирішення запропоновано?

2. У чому, на думку дисертанта, полягають особливості взаємодії Національної поліції України з іншими суб'єктами національної системи кібербезпеки у процесі виявлення, запобігання та припинення кіберзагроз, і які пропозиції щодо вдосконалення такої взаємодії обґрунтовано в дисертації?

3. Які запропоновані дисертантом зміни до законодавства та організаційних засад діяльності Національної поліції України у сфері протидії кіберзагрозам, на його думку, матимуть найбільше практичне значення та забезпечать підвищення ефективності відповідної правоохоронної діяльності?

Володимир Пядишев, доктор юридичних наук, професор – без зауважень.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,
«Проти» — членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада
ДФ 41.884.116 присуджує

Андрію Шаронову

(власне ім'я, прізвище, здобувача (ки) у давальному відмінку)

ступінь/ступеня доктора філософії з галузі знань 08 – Право

(галузь знань)

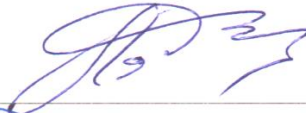
за спеціальністю (спеціальностями) 081 – Право

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) .

відповідно до Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється
підготовка здобувачів вищої освіти)

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради



Володимир ПЯДИШЕВ

(підпис)

(власне ім'я та прізвище)

